

Osady Miksov Mlyn, Jakoňovec (Mlynekov Mlyn) a Petríkov Mlyn

Vladimír Lemeš

Miksov Mlyn

Okrem dvoch spomínaných vodných mlynov, ktoré pracovali v osade Kulháň, existovali v chotári Zlatník ešte ďalšie tri mlyny. Pri týchto mlynoch postupom času vyrástli menšie osady. Boli pomenované zväčša podľa priezviska tam pôsobiaceho mlynára. Nachádzali sa mimo intravilánu Zlatník. Najstarším bol jednokolesový mlyn nad obcou v osade Miksov Mlyn. V urbári tovarníckeho panstva z roku 1670 sa uvádza, že mlynár zo Zlatník okrem naturálnej renty – zemepanského deviatku odvádza panstvu každoročne jedného barančeka, jedno kozľa a zosyp zbožia. Mlyn mal celoročnú prevádzku.

V prvej polovici 18. storočia v tomto mlyne mleli príbuznené rodiny Miksových (Mixa) a Merkových. V roku 1769 sa spomína vdova po nájomcovi mlyna Pavlovi Nikovi. V rokoch 1825–1829 žilo v osade Miksov Mlyn 37 osôb rímskokatolíckeho vierovyznania. Osada bola od fary a kostola v Malých Hostiach vzdialená približne 1 hodinu chôdze.

Asi do roku 1848 v osade mlela rodina mlynárskeho majstra Martina Miksu s mlynárskym

pomocníkom Jozefom Šimonom a tiež rodina príbuzného mlynára Adama Miksu.

Od 19. júna 1843 mala záložné vlastnícke právo na tento mlyn grófka Sidónia Beréniová, manželka grófa Adolfa Degenfeld-Schonburga zo Sokoloviec. Išlo o starý dlh, ktorý vznikol ešte pri delení panstiev Tovarníky a Ludanice (tie pričlenili k Hlohoveckému panstvu) v roku 1835 a povstal z nedostatočného finančného vysporiadania sa medzi vtedajšími zemepánmi Erdödyovcami a Beréniovcami. Tento dlh sa mal postupne splatiť z výnosov viacerých mlynov pracujúcich na tovarníckom panstve, teda i ziskom zo zlatníckeho mlyna v neprospech grófký Alžbety Erdödyovej.

V roku 1855 mali mlyn a vodný náhon v prenájme od grófký Alžbety Erdödyovej až piati mlynári súčasne. Nájomcami mlyna boli príbuznení mlynárski majstri Matej Adamička, Jozef Margolien, Martin Miksa, Ján Miksa a Štefan Chrenko. Matej Adamička mal za manželku Katarínu Šimonovú. Títo si prenajali aj kulhánsky mlyn. Jozef Margolien (rodák z Cimmennej) bol ženatý s Alžbetou Šimonovou, sestrou Kataríny Adamičkovej. Bratia Martin a Ján

Zlatníky a osady Kulháň, Jakoňovec a Miksov Mlyn na vojenskej mape z roku 1883

Mikšovci mali sestru Máriu a tá bola vydatá za mlynára Štefana Chrenku. Manželkou Jána Miksu bola Anna Kováčová. Najstarší mlynár Martin Miksa zomrel v spomínanom roku 1855. V remesle ho vystriedali synovia Adam a Jozef.

V januári 1866 bola v tovarníckom kaštieli uzavretá nová nájomná zmluva na pozemok mlyna s grófkou a vdovou Alžbetou Mels-Colloredovou. Zlatnícki mlynári získali oprávnenie na krotenie bystrín, reguláciu potoka a tiež povolenie na vybudovanie nového mlynskeho náhonu a hate.

Ďalšia prenájomná zmluva na mlyn bola uzavretá s novými majiteľmi veľkostatku Stummerovcami v apríli 1868 na dobu 20 rokov.

Mlynárovi Štefanovi Chrenkovi, ktorý bol synom nemčického mlynára Štefana Chrenku a Márie Pavlackej, sa z manželstva s Máriou Miksovou narodili dcéry Júlia, Mária, Anna, Katarína a syn Matúš. V Zlatníkoch a na Kulháni bývali asi do roku 1882. Vlastnili polovicu domu č. 43 pri mlyne.

V čase celouhorského sčítania ľudu roku 1869 žili v osade Mikšov Mlyn v troch domoch 4 rodiny mlynárov. Dom č. 41 obýval 39-ročný mlynár Jozef Margolien, jeho 51-ročná manželka Alžbeta Šimonová a ich deti – 16-ročná dcéra Anna a 8-ročný syn Jozef. V druhej polovici domu žil 40-ročný gazda Matej Adamička so svojou druhou ženou Magdalénou a s deťmi Martinom a Alžbetou (Betinou). Spolu s nimi tu ešte býval aj 23-ročný mlynársky pomocník Adam Merka a 19-ročná slúžka Anna Chrenková, dcéra mlynára Štefana Chrenku. Pri dome spoločne chovali 25 oviec, 1 kravu, 2 volov, 2 kozy a 2 ošípané.

V susednom dvojdome č. 42 bývali mlynári Adam a Jozef Mikšovci s rodinami. 46-ročný Adam Miksa tu žil s manželkou Annou (pochádzala z Dubodiela) a so synmi Jánom, Adamom, Filipom a Jakubom. S nimi tu býval aj 19-ročný nemanželský syn Anny – Jozef Sladký.

Mlynár Jozef Miksa mal za ženu dcéru mlynára z Malých Hostí. V roku 1868 sa mu narodila dcéra Juliana. V dome s nimi býval aj Jozefov synovec Martin Miksa a pastier dobytka Jozef

Blina. Chovali 20 oviec, 2 kravy, 4 volov a 2 ošípané.

Dom č. 43 bol toho času prázdny, pretože jeho majiteľ mlynár Štefan Chrenko prechodne býval na Kulháni.

Dedičia po zomrelom mlynárovi Štefanovi Chrenkovi – súrodenci Júlia Chrenková (vydatá Majtánová), Mária (vydatá Dúcka), Anna (vydatá Apolenová), Katarína (vydatá Blinová) a Matúš Chrenko odpredali dňa 13. marca 1883 zdedený 1/5-ový spoluvlastnícky podiel na mlyne synom mlynára Adama Miksu st. – Adamovi, Jánovi, Filipovi a Jakubovi Mikšovcom.

Dom č. 43, v ktorom pôvodne býval Ján Miksa s manželkou a jeho švager Štefan Chrenko, kúpil v roku 1871 manželka Kubričanová a prerobili ho na kováčsku dielňu s vyhňou. Túto kováčňu po roku 1900 zdedili sestry Alžbeta, Jozefína a Mária Kubričanové (dcéry nebohého kováča Jozefa Kubričana a jeho manž. Kataríny Dúckej) a v roku 1909 ju kúpou nadobudol barón Leopold Haupt-Stummer z Tovarník.

Mlynár Matej Adamička (nar. 1829) mal s prvou ženou Katarínou Šimonovou syna Martina a dcéry Alžbetu a Katarínu. Jeho druhá žena Magdaléna (o 15 rokov mladšia) mu neskôr porodila ešte dvoch synov – Imricha a Jozefa. Táto rodina sa po roku 1890 prestala venovať mlynárskemu remeslu, o čom svedčí i nová prenájomná zmluva na mlyn. Martin Adamička tu mlel do roku 1889. Jozef Margolien zanechal mlynárske remeslo v roku 1892. Ján a Jakub Mikšovci mleli v tomto mlyne do roku 1901.

Od júla 1901 tu ako mlynár pôsobil Ján Lutka s pomocníkom Jánom Miksom ml. Ján Lutka si vzal za manželku dcéru Mateja Adamičku, Alžbetu. Ján Miksa sa zasa oženil s Magdalénou Čakajdovou. Mlynár Ján Lutka zomrel v roku 1907 a tak jeho podiel na mlyne zdedil syn František. Anna, dcéra Jána Lutku zomrela veľmi mladá v roku 1910.

Inventár mlyna tvorili v roku 1907 tri násypníky (tzv. *kopčúhy*), dva drevené výťahy, mlynársky valec (*šrotár*), stolica k valcu, dve korýtka, vrchný otočný kameň, spodný (pevný) kameň,

pôvodné trecie kolá, plášť na kamene (tzv. lub), lopatkový čap, vrecové sitá, múčne truhlice, truhlica na otruby, truhlice na miešanie múky, náhradná hriadeľ vodného kola, čistič pliev (*fukar*), pálečné koleso, prevodové kolesá, vretenové kolesá, tri aufzugy, jeden forgelek (*Vorgeleg*), tri remenice, mlynská klada, remenice, múčne cylindre (*valce*), vodné koleso, regulačné stavidlo (tzv. *šúber*) a i.

V roku 1904 bývali v dome pri mlyne aj súrodenci Margolienoví – Rozália (vydatá Mikušková), Marta (vydatá Bóžiková) a neplnoletí Anna, Vincencia, Ján, Peter a Štefan Margolienoví. Peter Margolien zomrel v roku 1904. Spolu-vlastnícke dedičné podiely na mlyne a príahľých pozemkoch mali stále Imrich Adamička s manž. Jozefinou Kubričanovou, Jozef Adamička s manž. Máriou Kubričanovou, Jozef Miksa s manž. Annou Mičovskou, tiež Filip Miksa s manž. Alžbetou Kubričanovou, Martin Dúcky s manž. Magdalénou, rod. Dúckou a taktisto potomkovia nebohého Jakuba Míksu (†1903) – dcéry Anna, Mária a syn Jozef. Anna Miksová sa v dospelosti vydala za Mateja Kajana a jej sestra Mária za Pavla Spodného.

Pozemok mlyna a tiež pozemky pod mlynským náhonom zdedil po smrti baróna Augusta Stummera jeho zať barón Leopold Eugen Haupt-Stummer (ženatý s Augustou Stummerovou).

Ďalším mlynárom v Miksovom Mlyne po Františkovi Lutkovi bol mlynársky majster Jozef Prístupný. Pochádzal z Vlčkova pri Dežericiach (z Farkašky). Na prelome rokov 1921/1922 zvalil starý mlyn a na jeho mieste postavil úplne nový poschodový. Mal popisné č. 650 a stál na ploche 12×8 m. Do mlyna nainštaloval jednu Francisovu turbínu. Mlyn využíval 850 m dlhý ľavostranný vodný náhon, rozdiel vodných hladín 6 m a prietok vody 80 l/s. Výkon mlyna dosahoval 3,5 kW, čiže takmer 5 konských síl. Jozef Prístupný bol od roku 1936 čestným členom Samostatného odborného spoločenstva mlynárov pre obvod bývalej Nitrianskej župy. V mlyne mlel s jedným mlynár-

ským pomocníkom a neskôr prijal aj jedného učňa z Bánoviec.

Poslednými mlynármi v Miksovom mlyne boli synovia Jozefa Prístupného – Štefan a Rudolf. Tento moderný turbínový a valcový mlyn prestal mlieť po druhej svetovej vojne.

Rudolf Prístupný vlastnil aj jednu benzínovú mláťačku značky *Wichterle Kovarik* výr. čís. 3728 s výkonom 8 konských síl. Táto jeho mláťačka dokázala za hodinu vymlátiť až 5 metrických centov zbožia. Za každých 100 kg vymláteného zbožia poberal naturálnu odmenu 6 kg zrna.

Jakoňovec – Mlynekov Mlyn

Mlyn na Jakoňovci bol vybudovaný na podnet grófa Františka Abensperg-Trauna v roku 1832. Postavili ho na mieste, kde prv stála hať pre dolný Miksov mlyn, pri potok Livina. K novopostavenému mlynu patrila dom (č. 44), tri záhrady, maštal' a sýpka. Samotný mlyn stál na ploche 4×5 viedenských siah.

Zakladateľ tohoto mlyna Ján Mlynek sa narodil v roku 1809 a pochádzal zo Sedličnej v Trenčianskej župe. Za mlynára sa vyučil u príbuzných vo Veľkých Bierovciach a v Selci. Neskôr sa priženil do Zlatníka. Jeho manželkou bola Katarína Niková (nar. 1806). Mali synov Jozefa (nar. 1843), Jána (nar. 1845) a Michala (nar. 1847).

V roku 1869 žili v osade (v starom dome čís. 44) Ján Mlynek s manželkou Katarínou a ich traja synovia s vlastnými rodinami. Syn Jozef tu býval s manželkou Magdalénou a deťmi Matejom a Evou, jeho brat Ján s manželkou Evou Minárovou a s 1-ročnou dcérkou Máriou, a spolu s nimi tu žil aj ich najmladší ešte slobodný brat Michal. V podnájme mali 11-ročného sluhu (paholka) Jána Blinu zo Zlatníka. Pri mlyne spoločne chovali 1 kravu, 2 volov, 8 oviec a 6 klátov včiel.

Podľa mlynárov Mlynekovcov dostala osada Jakoňovec nové pomenovanie *Mlynekov Mlyn*. Jozef Mlynek, syn Jána, bol ženatý dvakrát.

Prvá žena Magdaléna (nar. 1848) mu porodila synov Mateja, Jána a dcéru Evu. S druhou ženou Máriou Sedlárovou mal neskôr ďalšie deti – synov Matúša, Štefana, Pavla, Jozefa a dcéry Máriu a Helenu.

Jozefov brat Ján Mlynek mal s manželkou Evou Minárovou synov Adama, Pavla, Juraja a dcéry Máriu a Magdalénu.

Najmladší z bratov Michal sa ženil ako posledný. Jeho manželkou sa stala Anna Lutková, príbuzná mlynárov Mikšovcov zo susednej osady. S ňou splodil synov Mateja a Jána.

Mlynárskemu remeslu sa spočiatku venovali všetci traja bratia. V sedemdesiatych rokoch 19. storočia sa ako mlynári uvádzajú Michal a Jozef Mlynekovci.

Mlynekov aj Miksov mlyn spočiatku využívali jeden spoločný ľavostranný vodný náhon, ktorý bol nad Jakoňovcom odrazený haťou od potoka Livina. Vodný náhon (tzv. Nový potok) odvádzal z hlavného potoka zvyčajne 1/2 až 2/3 z celkového množstva vody, a to v závislosti od prietokov v rôznych ročných obdobiach. Neskôr kvôli sporom o údržbu spoločnej hate a mlynského náhonu si mlynári z oboch mlynov vybudovali vlastné hate a náhony, pre každý mlyn zvlášť.

Od novembra 1882 patrila pozemok mlyna statkárovi Augustovi Stummerovi z Tovarník. Po ňom ho zdedila dcéra Augusta, vydatá za baróna Leopolda Haupt-Stummera z Klátovej Novej Vsi.

Samotný mlyn bol prenajatým majetkom za vopred zmluvne dohodnutú sumu, postupne užívateľmi odkupovaný vyplácaním nájomného, resp. podielom zo zisku, v tomto prípade čiastkou 1/10 zo zisku od nájomcu. Celý inventár a výrobné zariadenie mlyna však patrilo výhradne nájomcovi, resp. užívateľovi, ktorý ho do mlyna nainštaloval. Mlynár, ktorý bol vlastníkom *superedifikácie*, mal na mlyne tzv. „právo povrchu“, nie však *gruntovné právo*. Vodné a gruntovné právo patrilo i naďalej zemepánom, neskoršie veľkostatkárom. Snahy tunajších mlynárov odkúpiť pozemky patriace k mlynu boli

dlho neúspešné, hoci mali na ne vyhradené predkupné právo. Až prvá pozemková reforma im dopomohla získať celý mlyn aj s pozemkom do ich osobného vlastníctva.

Na prelome 19. a 20. storočia v tomto mlyne spolu mleli Jozef Lehocký a Jozef Mlynek. Všetci synovia Jozefa Mlyneka st. už boli ženatí a dcéry vydaté. Eva bola manželkou Vendelína Masára, Mária sa vydala za Jozefa Oravca a manželom Heleny Mlynekovej sa stal František Berka. Syn Jozefa Mlyneka st. – Štefan sa oženil s Annou Sprostou. Ďalší Jozefov syn Pavol si vzal za manželku Magdalénu Adamkovú.

Ženatí už boli aj traja synovia mlynára Jána Mlyneka – Adam, Pavol a Juraj. Manželom ich sestry Márie (nar. 1868) bol Pavol Niko. Sestra Magdaléna sa vydala za Spodného.

Matej Mlynek (syn Michala) si vzal za ženu Katarínu Oravcovú a jeho brat Ján sa oženil s Evou Vlnkovou.

Dňa 16. mája 1910 odkúpil od bratov Mateja a Jána Mlynekovcov (teda od synov Michala) 1/3-ový podiel mlyna Jozef Lehocký.

Mlynár Jozef Lehocký mal s manželkou Vilinou, rod. Neumanovou (†1929) synov Štefana a Františka.

V roku 1925 stálo v osade Jakoňovec 5 domov. Prvý dom (č. 147) patrila potomkom Jozefa Mlyneka a Márie Sedlárovej. Nakoniec ho zdedil Štefan Mlynek. Zadnú časť domu využívala ako byt Mária Oravcová.

Ďalší dom (č. 148) patrila Pavlovi Mlynekovi a jeho súrodencom.

Spoluvlastníkmi tretieho domu (č. 149) boli Mária, Adam, Pavol a Juraj Mlynekovci – nápadníci Jána Mlyneka, resp. vdova Mária Niková, rod. Mlyneková (†1941).

V ďalšom dome (č. 150), kde kedysi býval lesný hájnik Ján Lehotay, žil mlynár Štefan Lehocký s manželkou Máriou Balázovou – spolumajiteľmi mlyna. Títo si v roku 1926 dom prestavali a zmodernizovali.

V poslednom už schátralom dome ešte donedávna býval mlynár Jozef Lehocký s manželkou Vilinou, rod. Neumanovou.

Nový dom si začiatkom 30. rokov 20. storočia postavil Anton Daniš, ktorý sa priženil do rodiny Mlynekovej.

V roku 1938 stáli na Jakoňovci celkom štyri domy a jeden mlyn. Žilo v nich 6 rodín. V jednom z domov býval 63-ročný vdovec Jozef Oravec s 37-ročnou dcérou Annou a s vnukmi Viktorom a Jozefom. Druhú polovicu domu obýval 58-ročný Štefan Mlynek s manželkou Annou, rod. Sprostou, tiež ich príbuzná, 47-ročná vdova Magdaléna Mlyneková, rod. Adamková s dcérami Máriou, Pavlínou, Ilonou, Annou, Štefániou a so synom Jánom. V ďalšom dome (č.149) bývali súrodenci Ján, Pavol, Jozef, Viktor, Anna a Jozefína Nikovi.

V novopostavenom dome (č.199) žil 30-ročný Anton Daniš s 29-ročnou manž. Máriou, rod. Mlynekovou a dcérou Amáliou. Dom pri mlyne (č. 150) obýval 37-ročný mlynár František Lehocký s manž. Máriou, rod. Apolenovou a ich deti Vilma, Emil, Jozefína, Brigita a Mária. Matkou Márie Lehockej, rod. Apolenovej bola Anna Apolenová, rod. Chrenková, dcéra už spomínaného a nebohého mlynára Štefana Chrenku z Miksovho Mlyna.

František Lehocký a jeho dvaja synovia boli poslednými mlynármi na Jakoňovci. Mlyn prestal mlieť v roku 1935.

Zvadlivý (Petříkov) mlyn a mlyn v osade Tarabovec

Asi 4,5 km severne od Zlatník v údolí potoka Livina v chotárnej časti Mlynište (inak aj Dolné zvadlivé) pracoval v prvej polovici 18. storočia ďalší mlyn. O tomto mlyne máme najmenej informácií.

Zdá sa, že ho využívali najmä poddaní zo susednej Cimennej, pretože v tejto obci nepracoval žiaden mlyn. Do akej miery mlyn slúžil obyvateľom Zlatník, alebo či ho využívali aj poddaní z Dubodiela, nevedno.

Stál na lúkach pri potoku, približne v tých miestach, kde lesná cesta smerujúca zo Starej Hory do Dubodiela križuje potok. Lúka pod

mostom sa dodnes nazýva Záhradka. Zaiste šlo o mlynárovu záhradu, patriacu k mlynu. Zvadlivý mlyn, ako ho ľudia nazývali, založili v dvadsiatych rokoch 18. storočia Beréniovci spoločne s Ilešháziovcami. O existencii tohoto mlyna v Podstránskej doline (Plskej doline) sa dozvedáme z hraničného chotárneho sporu, ktorý v rokoch 1745-1746 viedla grófká Terézia Beréniová (vdova po Jozefovi Erdödym) s majiteľom Bánovského a Trenčianskeho panstva Jozefom Ilešházim. Predmetom sporu bol príľahlý les *Zvadlivá hora* a pozemky patriace k mlynu. Dňa 25. mája 1746 sa uskutočnila dohoda medzi obidvoma stranami, pričom sa priamo v lese vytýčila nová hranica panstiev Tovarníky a Bánovce.

Mlynárom v tomto mlyne bol Martin Petřík z Dubodiela a po ňom Tomáš Miksa zo Zlatník. Mlyn prestal mlieť pred rokom 1780.

V Cimennej sa traduje, že mlyn existoval aj v osade Tarabovec nad dedinou. Keďže táto horská osada mala vyvýšenú polohu a neležala pri žiadnom vodnom toku (rozprestierala sa v podstate až nad prameňom Haláčovského potoka), vodu sem údajne priviedli mlynským vodným náhonom odrazeným z potoka Livina, teda zo susednej Podstránskej doliny v zlatníckom chotári. Hať pre tarabovský mlyn bola vybudovaná niekde v Dolnom zvadlivom nad Petříkovým mlynom. Asi 3 km dlhý vodný kanál (žľab) viedol od Mlynišťa zalesneným úbočím Rovnín, popod Stráň cez Krížnice (chotárom Cimennej) a pozvoľným klesaním až do osady Tarabovec. Vodu z Liviny takto vlastne previedli do Haláčovského potoka. Zámer vybudovať vodný mlyn na Tarabovci údajne vyplynul zo stávk dvoch grófov – majiteľov susediacich panstiev Tovarníky a Bánovce v bližšie neznámom čase. Samotný mlyn bol však v prevádzke len veľmi krátko.

V lese nad Tarabovcom, kde kedysi stála horáreň, možno i dnes pozorovať na niektorých úsekoch zachovalé umelo vyhlbené koryto bývalého mlynského vodného náhonu, smerujúceho do Zvadlivého.

Použité pramene a literatúra:

- MV SR, ŠA v Nitre, pobočka Topoľčany, zbierka CD-nosičov - Urbáriumok és ősszeírások a Magyar Országos Levéltárban (Urbaria et conscriptiones), registrata UC 60:78 (17. stor.), possessio Zlatník. Za poskytnutie údajov ďakujem pracovníčke archívu Mgr. Helene Grežďovej.
- MV SR, ŠA v Nitre, fond Župa Nitra a Veľkostatok Tovarníky - Conscriptio Universalium Proventuum Domini Nagy Tapolcsány, 1.9.1721, sign. EdUr - 42, porad. č. 58 (Jur. el. I, fasc. I., No 117, č. šk. 12; st. sign. No 88).
- Tamže - fond ŽN - dikálne súpisy bodockého okresu z r. 1753 a 1828, possessio Zlatník.
- MV SR, ŠA v Nitre, fond ŽN, Dolnonitrianska župa, okres Bodok - sčítanie ľudu 1869 - Zlatníky, Kulháň a osady Jakoňovec a Miksov Mlyn, sčítacie hácky č. 41, 42 a 44.
- Tamže - fond Veľkostatok Tovarníky, sign. 5B, 5D, 5G a 6A - opis textu prenájomnej zmluvy na Miksov mlyn, nedat., skup. 6, fasc. II., No 2.
- Schematismus cleri archi-diecesis Strigoniensis, dištrikt Veľké Topoľčany, farnosť Malé Hoste, filiálka Zlatníky a mlynárske osady - viaceré ročníky cirkevných schematizmov.
- MV SR, ŠA v Nitre, pobočka Topoľčany, fond Daňová správa Bánovce n/B., expozitúra pre priame dane - obec Zlatníky - domový daňový kataster a kataster budov z r. 1925-1928.
- Tamže - fond Okresný súd Topoľčany, pozemková kniha (grundbuch) katastrálnej obce Zlatníky - pk vložky č. 141, 142, 151, 152, 160 a 161 z roku 1898 (viď. majetok horného a dolného mlyna).
- Tamže - fond Okresný úrad Bánovce n/B. - sčítanie ľudu 1938 - Zlatníky, domy č. 147-199. Za pomoc pri vyhľadávaní materiálov vo fonde ďakujem riaditeľke archívu PhDr. Olge Kvasnicovej.
- MV SR, ŠA v Nitre, fond Finančné riaditeľstvo Nitra, Dôchodkový kontrolný úrad Topoľčany - Seznam a mapa vodných děl v republice Československé, stav koncom roku 1930, vydalo Ministerstvo veřejných prací v Praze r. 1934, sešit č. 24, str. 6, porad. č. 38.
- MV SR, ŠA v Nitre, pobočka Topoľčany, fond Odborné spoločenstvo mlynárov - zoznam mlynárov okresov Topoľčany a Bánovce n/B., index k remeselným živnostiam (68) a kmeňová kniha mlynárov.
- Slovenský národný archív Bratislava, fond Krajinský úrad v Bratislave - žiadosť o povolenie k zriadeniu samostatného odborného spoločenstva mlynárov pre obvod bývalej župy nitrianskej č. 12.552/13 z 31.1. 1936, zoznam a menoslov mlynárov, vyšetovanie prípravného výboru v regióne Topoľčian a Bánoviec n/B.
- Katastrálny úrad v Trenčíne, správa katastra Bánovce n/B., oddelenie pozemkovej knihy - pozemnoknižné vložky č. 9 - 23, 542 a 544 a snímok z katastrálnej mapy z r.1907.
- MV SR, ŠA v Nitre, pobočka Topoľčany, fond ONV Topoľčany - DOSK, Odborné spoločenstvo mlynárov pre obvod bývalej veľžupy Nitrianskej - živnostenské povolenia a zoznamy mlynárov z r. 1932 - 1948, výkazy počtu mlynárov a učňov.
- Tamže - fond Okresný súd Topoľčany - pozemnoknižná mapa obce Zlatníky (Gemeinde Zlatník) + parcelný register z roku 1857, Skizze No I - Ortsried, mapa intravilánu.
- MV SR, ŠA v Nitre, Zbierka cirkevných matrik - farnosť Malé Hoste - matriky narodených, sobášených a zomrelých občanov - mlynárov, 19. storočie.
- Nariadenia Hospodárskeho úradu pre Slovensko z 8. 3. 1920 pod č. 3514 a z 29. 3. 1920 č. 4966 o úpravách výmelkového (námezdného) mletia a šrotovania § 1 - 24 a tiež nariadenie vlády zo dňa 27. 6. 1919 č. 354.
- Ústredný archív geodézie a kartografie v Bratislave, Katastrálna obec Zlatníky - poľné náčrty chotára a intravilánu z r. 1906, krokárske mapy (Aranyosd - adóközségnek határleírása 1900) a topografické mapové podklady.
- Kišac, M.: Dejiny mlynárstva v okrese Topoľčany v rokoch 1918-1950, Ružomberok 2001 - seminárna práca na Katolíckej univerzite filozofickej fakulty v Ružomberku.
- MV SR, ŠA v Bytči, fond Rod Ilešházi Trenčín - Patrimonium, inv. č. 187, šk. 74 (lad. 10, fasc. 11, č. 2), Acta territorialia possessionum Dubodiel, Czimenna et Zlatník - spor zemeľpánov o Zvadlivý mlyn.
- Tamže - fond Rod Ilešházi Trenčín - Patrimonium, inv. č. 180, šk. 71, fasc. Acta possessionis Cziminna.
- MV SR, ŠA v Nitre, zbierka urbárov - urbár panstva Bánovce (17. a 18. stor.), possessio Dubodjel et Czimenna, tamže - Conscriptio dicatum in dominio Baan 1732.
- Informácie od Jozefa Lagiňa, bývalého starostu Cimennej. Ďurčo, M.: Obecné a cirkevné dejiny Dubodiela, Nitra-Trenčianske Jastrabie 2003, str. 30, pozn. 134 - nepublikovaný rukopis seminárnej práce.